Kotti rahu pöösaersa,
Sisalinni silla alla,
Kuues kulla raesiaeda.
Kutt tõi mulle raasi pölle,
Sisalik tõi siidi pölle,
Kunn tõi kuue kallalisse.
Siis mina nõndsin nõrgeesta,
Attsin aia äärt mööda.
Isa küll wahtis rammerista,
Ema küll wahtis rammerista,
Ved kall wahtsid äue pealta,
Wennad wilja wälja pealta.
Kellel see ilus ema on?
Kellel see aena neitsinene?
See on isa põltud lapsi,
See on ema põltud lapsi;
Vdedelt ära aetud!
Wendade wiha alune. ——·
6. Mixi meid, mixi meid wennad noored!
Mixi meid ära annetarse?

Kauzeele saubeldarse!
Kar olin surja isale?
Wäi olin halwa emale?
Wai olin wali wendadelle?
Kade sellele sõlale!
Ei olnud surja isale,
Ei olnud halwa emale;
Ei olnd wali wendadelle,
Tige teisele äele!
Kade sellele sõlale.
Hästi sündsin pärra wällad
Kirti, rästi Riia wällad
Põimi Koltsama aerside.
Sndsin mäada maltsal seswa;
Ohasalle ruumi alla;
Kartsheinal saasitada.
Sest mind, sest mind wennad noored,
Sest mind ära annetarse,
Kauzeele saubeldarse.
Et mina olsin, et mina olsin,